

Barcelona, 3 Agost 1908.

Sr. Santiago Vinardell.
Mataró -

Molt estimat amic:

Vaig rebre la carta de vostè invitant-me a remetre a D. Francisco Javier Garriga, d'Oviedo, un exemplar dels meus llibres com-e dato pera l'obra que diu està escrivint sobre ls poetes catalans. Per ser cosa en què intervé vostè, accedeixo gustós a fer-ho, però no més que per això: Cada dia sento més aversió a exhibir-me, per la raó de què com més va més convenent estic de lo poc que val lo meu. Sentia que prengüés aquestes paraules per missatgeres d'una falsa modestia meua: és la mateixa sinceritat qui me les dicta.

No ~~quanyen~~ ^{ales meves} ganes de veure-ly ~~ly~~ que de veure-m diu vostè que té. Tant és així, que més d'una vegada he estat a punt d'anar-li a fer una visita, que s'ha vist desorbitada sempre per algun sis o as impensat. Amb tot, com que ^{crec que} no no trobem en el cas de mirar ^{qui de nosaltres} ha de ser primer (tenint-ne ganes tots dos)

en deixar-se veure, ~~la~~ ^{vista} la promesa
que m'ha de venir vostè, ni espero el compli-
ment amb veritable goig. Que sigui aviat:
no dubti pas que l'aprecio de veure.

Si: l'amic Cabanyes m'ha donat records
de part de vostè, que he agrait en lo que
valen.

La meua familia ha rebut gustosa la saluta-
ció de vostè, i no menys afectuosa ls envia la seva.

Saludi també de la meua part a la seva
senyora i a la seva ~~avua~~, i rebí una bona
abraçada i el cordial afecte del seu amic
i servidor

E. Guanyabéns

P.S.

No he vist a l'amic Cesar desde que
he rebut la carta de vostè. El ~~sablaré~~ del post
seva aixís que l'vegí.

Memories an en Manuel
i a l'Emael, aixís com
a les respectives families.